

Sygn. akt V CSK 482/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa K. K.-K.

przeciwko "M." [...] Spółce jawnej w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 kwietnia 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został przez pozwanego uzasadniony ze wskazaniem na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), przejawiającą się w „konieczności zweryfikowania prawidłowości przyjętej przez Sąd Apelacyjny (...) interpretacji spornego między stronami zapisu umownego w § 3 ust. 5 zdanie 2 umowy najmu zawartej przez strony w dniu 23 lipca 2007 r.” W uzasadnieniu tego wniosku pozwany odwołał się do wypracowanych w orzecznictwie zasad wykładni oświadczeń woli i wskazał, w jaki sposób - jego zdaniem - należało rozumieć te postanowienia umowne, w których zadeklarował, że zapłaci karę umowną na rzecz powódki oraz z jakich przyczyn dochodzenie tej kary przez powódkę należy kwalifikować jako nadużycie prawa podmiotowego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy

wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. orzecznictwo przytoczone w motywach postanowienia Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, Lex nr 1232793).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany nie wskazał na tego rodzaju wadliwości zaskarżonego wyroku ani tego rodzaju wadliwości postępowania przeprowadzonego przed Sądem drugiej instancji, które mogłyby być kwalifikowane jako oczywiste. Określone w art. 65 § 2 k.c. zasady wykładni oświadczeń woli stron były po wielokroć wyjaśniane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. W swoim orzeczeniu Sąd Apelacyjny przytoczył niektóre z tych orzeczeń i przedstawił wyniki wykładni postanowień umowy zawartej przez strony nawiązujące do poglądów wyrażonych w tym orzecznictwie. Okoliczność, że pozwany na podstawie tych samych lub innych wypowiedzi Sądu Najwyższego proponuje odmienną wykładnię spornych postanowień umowy, nie czyni jego skargi kasacyjnej oczywiście uzasadnioną.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[aw]